

σύνης, θα πρέπει να αγωνιζόμαστε όλοι οι Κύπριοι ενωμένοι. Έτσι θα δημιουργήσουμε τις συνθήκες και τις προοπτικές μιας ευτυχισμένης πατρίδας.

Με στόχο την υλοποίηση αυτού του οράματος έχει ήδη αρχίσει ο διακοινοτικός διάλογος. Η Κυβέρνηση του Προέδρου Βασιλείου με υπευθυνότητα και σύνεση και σε συνεργασία με όλα τα πολιτικά κόμματα και τη σύμφωνη γνώμη της Ελληνικής Κυβέρνησης αποδέχτηκε την πρόταση του Γενικού Γραμματέα για επανέναρξη των συνομιλιών, που είχαν τελεματωθεί τα τελευταία χρόνια δημιουργώντας επικίνδυνα αδιέξοδα. Ελπίζουμε πως και στην άλλη πλευρά θα έχει ωριμάσει η σκέψη για μια μόνιμη και δίκαιη λύση του προβλήματος, που να διασφαλίζει την ειρηνική συμβίωση μέσα σε μια ενωμένη και ελεύθερη πατρίδα.

Την κρίσιμη αυτή ώρα επιβάλλεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η ενίσχυση της ενότητας όλων, γιατί πολύ ακριβά έχουμε πληρώσει ως τώρα τη διάσπαση και τις διχόνοιές μας.

Με δεδομένη αυτή την ενότητα και ομογνωμία, με δεδομένο το παγκόσμιο πνεύμα

ύφεσης και διευθέτησης περιφερειακών προβλημάτων, με δεδομένη την ειλικρινή διάθεση για μια ειρηνική λύση, νομίζω πως έχουμε κάθε δικαίωμα να αναμένουμε μια δίκαιη και βιώσιμη λύση και στο δικό μας πρόβλημα. Αναμφίβολα, η δική μας αισιοδοξία τελεί υπό την αίρεση της καλής θέλησης και της άλλης πλευράς.

Τελειώνοντας,

Καλώ όλους να επιδείξουμε πνεύμα ενότητας και συνεργασίας, να συνεχίσουμε τη συντήρηση της μνήμης, να καλλιεργήσουμε τον πόθο της επιστροφής και να στρατευτούμε όλοι κάτω από τη σημαία του αγώνα που θα οδηγήσει στη λευτεριά και τη δικαίωση.

Εύχομαι το 15ο μνημόσυνο των ηρωικών παιδιών μας να το κάνουμε πάνω από τους τάφους τους στην Ελεύθερη Κυθρεα.

· Ας είναι αιώνια η μνήμη τους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

14 Σεπτεμβρίου, 1988

3 Αυγούστου 1977 — Θάνατος Μακαρίου Γ΄

Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα,
και ο Κυπριακός λαός μένει χωρίς πατέρα.
Της Παναγιάς το γέννημα, της Κύπρου μας το θρέμμα
ο χάρος εκυνήγησε μεσ' του καιρού το ρέμα.

Δεν είν' η πρώτη τους φορά, που συναπαντηθήκαν.
Πολλές φορές αντάμωσαν κι αντιπαραταχθήκαν.
Βγήκανε και παλαίψανε σε μαρμαρέν' αλώνια.
Ο Χάρος εφοβήθηκε κόσμου την καταφρόνια.

— Ντροπή σου, Χάρε φοβερέ! Πούναι η δύναμη σου;
Να σε νικά τωρά εσέ πλάσμα Θεού! Ντροπή σου!
Τα χέρια σήκωσε ψηλά και το Θεό δοξάζει.
— Το πλάσμα τούτο σου θεέ, πολύ εμέ παθιάζει.
— Το πρόσεχα. Προσέχω, γιατί πονώ μαζί του.
Δεν θέλω περισσότερο κακό να πάθει το νησί του.

Αγρίεψε και θύμωσε του Άδη ο μεσίτης
Τρικλοποδιά του έβαλε και πήρε την ψυχή του.

Γεώργιος Κοκής